

at Professorer kunne rigtig godt forsvaret leve af 3,200 Kr. at begynde med, saa det var ikke saa forfærdeligt endda, om vi vare blevne staaende derved ogsaa for Universitetsprofessorernes Vedkommende. Det koster vist omtrent lige meget at leve paa Frederiksberg og i København, og jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at adskillige Professorer paa Friue Plads bo vitterlig paa Frederiksberg og leve lige som de Professorer, der mulig vilde komme ved Landbohøjskolen. Derfor forstaar jeg ikke, hvad der menes med, at vi skulle købe denne Lov af vore ellers politiske Modstandere ved at gaa ind paa de Lønningsforhøjelser, som vi behandlede for et Øjeblik siden. Det maa indrømmes, at det ærede Medlem fra Helsingør, som jeg nu for Næsten altid har været enig med i denne Sag, ikke er fraveget noget væsentligt af det, som den omtalte Kommission kom til som Resultat af sine Overvejelser. Derimod beklager jeg, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem fra Odsherred (Korsgaard) i, at vi nu skulde forlange at faa denne Skole ført til Vestsjælland — hvad nu for Næsten vilde sige det samme, som at vi ingen Lov fik. Alene af den Grund er jeg noget imod det for mit Vedkommende. Naar det stod for mig, om vi vilde have en Udvidelse af Bygningerne derude paa Landbohøjskolen og en Udvidelse af Lærerkræfterne i Henhold til de Krav, der nu kunne stilles fra Landbrugets Side — naar jeg stod med dette paa den ene Side, og det saa blev stillet op paa den anden Side, at vi skulde rejse til Sjælland, saa vilde jeg for mit Vedkommende hellere have Udvidelsen og anse dette for Landbruget mere forsvaret. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem i de rent saglige Grunde, han gav, tog fuldstændig fejl, naar han stadig tænker paa, at der skal til en vis Grad forenes med denne videnskabelige Landbrugsstole en praktisk Landbrugsstole, som skal skaffe os gode Lærerkræfter til de mange Landbrugsstoler, som vi haabe vilde vokse op paa Landet ved det Tilskud, som nu herefter vil blive givet af Statskassen. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl, naar han stadig siger, at Veterinær- og Landbohøjskolen skal være saadan en Slags praktisk Landbrugsstole ved Siden af de andre Landbrugsstoler. Jeg tror ikke en Gang, den vil kunne blive det, om vi tænkte os denne Skole flyttet til Aarhus. Jeg tror, at dersom man tænkte sig denne Skole i Aarhus By, denne store By paa mellem 30,000 og 40,000 Indbyggere, og vi tænke os, at den havde en Mark lige op til denne store By, vilde de klimatiske Forhold og de andre Forhold være saa ekstra mod

dem ude paa Landet, at der vist ikke vilde kunne gøres nogen bestemt Sammenligning mellem dem lige saa lidt som ude paa Frederiksberg. Jeg tror derfor ikke, det vil vise sig heldigt. Men jeg har nu set saaledes paa Sagen, at vi skulde have en videnskabelig Landbrugsstole, som navnlig skulde udanne vore Landbrugslærere. Naar vi se paa Landbohøjskolen, saaledes som den blev startet i 1856 — den har altjaa ikke saa kort Tid at vise tilbage paa — tror jeg, vi alle maa erkende, at det var til stor Velsignelse for vort Landbrug, at vi fik denne Landbohøjskole oprettet. Det har vist sig af de mange Undersøgelser og Overvejelser, som ere foretagne ved Landbohøjskolen, at man egentlig slet ikke kan komme til andet Resultat, end at man ganske rolig kan bygge videre paa det Grundlag, der blev givet i 1856. Jeg kan altjaa ikke se andet, end at vi Landmænd maa have stor Grund til at være taknemmelige for det Arbejde, der er udført og udgaaet fra denne videnskabelige Højskole. Hvad angaar de Landbrugsforsøg, som ere foretagne der, da kunne vi jo se dem hver Dag i en Række af Aar, naar man færter med Jærnbanen eller gaar ud paa Frederiksberg, og naar man faar Rug, Byg og Havre derude og behandler Jorden med en Gødningskraft, som er langt stærkere end den, man har mange Steder, og hvor de klimatiske Forhold ogsaa ere mildere og have været det i en Række af Aar, saa kunne disse Forsøg i Virkeligheden ikke i den Forstand sammenlignes med Forsøg paa den vildene Mark ude i Provinserne, enten paa Sjælland eller Fyn. Nu vide vi jo, at Forholdet er det, at de Mænd, der uddannes paa Landbohøjskolen, ere Dyrlæger og Landbrugskandidater, som det kaldes, og Have- og Stovbrugskandidater. Nu har jeg ment for mit Vedkommende, at disse Landbrugskandidater, navnlig naar vi fik en Udvidelse af Landbohøjskolen, haade af Lærerkræfter og Bygninger, vilde faa en fuldkommen Uddannelse paa Landbohøjskolen, og at det vilde blive dem, der kom ud paa Landet som virkelige Lærere ved Landbrugsstolerne, og jeg tror, at det vilde være meget upraktisk og meget uøkonomisk, dersom man vilde antage, at man i Aarhus, Randers eller Horsens kunde opdrage disse Kandidater til den Højde af videnskabelig Uddannelse, som vi nu maa forlange, de herefter skulle have, og at de kunne skaffe sig den Uddannelse i Provinshyerne lige saa godt som i København, hvor der foruden Hjælpemidlerne ved Landbohøjskolen ogsaa er andre Lærestadter, hvor de ere i Stand til at skaffe sig den Uddannelse i de specielle Sag, som de netop bør have. Det